

patrimonium. l. tertias, sed virtutis de mino. 25. annis. ac etiam æquitas illa respectu mariti, virtutine re possit onera matrimonij iuxta l. pro oneribus. ff. de iure dotum cum similibus, cessat sanc. ratio hæc illis vita functis, & consequenter ad patrem † dotantem reuerti debet.

7 Præterea accedit, quod extinta persona, † quæ est causa immediata priuilegij, dicitur etiam extinctum priuilegium, quemadmodum latissimè tradit. Tira quellus in tracta, quod cessante causa, cessa effectus, in prima parte, numero ducentesimo decimo. & melius, numero ducentesimo decimo septimo.

Porrò causa priuilegij seu consuetudinis, ex opinio ne Martini quod dos † remaneat apud filios, est ipso rum filiorum persona, ergo filii vita functis dos restituvi debet patri dotanti. Et hac quidem ratione motus ita in specie docuit Baldus in authen. sed eti quis in prima lectura, columna ultima, vers. facit, quod post libro secundo, qui refert Neuizan, in consil. 45. num. 9. idem sensisse.

S V M M A R I V M .

- 3 Feudum Mirandula, & concordia esse antiquum ac dignitatis.
- 2 Feudum Principatus esse indiuiduum.
- 3 Accrescendi ius habere locum in feudo indiuiduo.
- 4 Feudum indiuiduum admittere ius accrescendi.
- 5 Vasallum non tenere petere renouationem inuestituræ cum succedit iure accrescendi.
- 6 Inuestituræ renouatione feudatario non esse necessariam in feudo indiuiduo.
- 7 Inuestituræ renouationem ac iuramenti fidelitatis esse necessariam in feudo diuiduo, & nouo.
- 8 Inuestituræ renouationem non habere locum in feudo antiquo, suscepito pro se & descendantibus.
- 9 Inuestituræ renouationem succedenti in feudo iure accrescendi non esse necessariam, nisi ex consilio.
- 10 Vasallum priuatum habere annum & diem ad inuestituræ renouationem.
- 11 Voluntatem colligi etiam ex actu nullo.
- 12 Caducitat non esse locum sine dolo.
- 13 Dolum in Princeps non presumi.
- 14 Caducitat moram posse purgari.
- 15 Vasallum posse excusari à caducitate & mora antequam in ius vocetur.
- 16 Moram purgationem admitti ante item cæptam.
- 17 Vasallum lapsi tempore legitimo, adhuc intra modicum tempus arbitrio iudicis, posse petere inuestituræ renouationem.
- 18 Moram posse purgari intra modicum tempus arbitrio iudicis.
- 19 Vasallum non priuari feudo sine dolo, & contemptu.
- 20 Vasallum non priuari feudo ob non petitam inuestituram renouationem, nisi contemptu id omiserit.
- 21 Principem munificum non debere vasallum priuare feudo, qui non ex contemptu, & sine dolo, omisit petere renouari inuestituram.

Initium à Domino.

C O N S I L I U M M C X X X I I I .

Per multæ sunt, mea quidem sententia rationes, & argumenta, quibus iure optimo pronuntiandum, & declarandum est, illustrissimum, atque Excellentissimum D.D. Alexandru Mirandula & Concordia Principem in aliquam caducitatis pñnam non incidisse, & si intra à jure præstitutum tempus, vt sua Excellentissima, impingitur, non petuerit à Sacra Cæsarea Maiestate, renouationem inuestituræ propterea quod, mortuo Illustrissimo, & Excellentissimo Princepe Federico fratre successerit in ipso principatu feudo, Imperialis Cameræ.

Primi ea vrgit ratio, quod hoc feudum † est antiquum, vt indiuiduo hoc de feudo responderunt Alex. in consilio 30. numero quarto, versicu. Sed præmissis libro primo, & Guidus Pancirolus in consilio primo numero octavo, versic. prædictis tamen non obstantibus, à quo hacin parte non diffensi in consilio 40. numero primo, libro quinto, & si in reliquis aliter ac ille respondi. Est etiam hoc feudum † dignitatis, nem pè Principatus, & consequenter sui natura indiuiduum quemadmodum affirmarunt idem Alexander in dicto consilio 30. numero 18. Parisius in consilio 10. numero 10, libro primo, & Pancirolus in dicto consilio primo, numero 22. In feudo autem antiquo locus est iure accrescendi, sicuti scribunt Baldus in authen. si quas ruinas. C. de sacro sanct. Eccles. in l. vñica numero 32. C. quando non peten. partes, & in leg. prima, numero 53. C. de Cad. tollen. Socinus Senior in consilio 66. numero 12. libro tertio. Decius in consilio 53. Parisius in consilio sexto, & in consilio 13. numero 7. libro 1. & in consilio 13. numero 57. libro 2. Curtius junior in tract. de feudis, in secunda particula secundæ partis principalis nu. 74. Schraderus in tract. feudorum, parte septima cap. 1. num. 7. Et hoc feudo Mirandula sic affirmavit Alex. in dicto consili. 30. numero 7. lib. 1. In feudo etiam in diuiduo locum habere ius † accrescendi scribit idem Schraderus in dicto cap. primo numero 2. versi. Non, haec conclusio, post Belusiu, Isermam Baldum, Afflictum, & alios nonnullos, inter quos refert & Alexandrum in dicto consili. 30. nu. 18. libro 1. qui sic de hoc feudo Mirandula respondit. Porrò quædo vasallus per ius accrescendi succedit in feudo non tenetur petere † renouationem inuestitura. Ita Isernia, Aluarottus, Praepositus, & Afflictus in capit. primo. §. & si res per quos fiat inuestitura Baldus in consilio 30. numero 9. libro primo. Decius in consilio 144. numero sexto Ruinus in consilio 150. numero 11. libro primo. Jacobinus de sancto Georgio in inuestitura feudali, in verbo. Et cum pacto numero 90. Crauettæ, in consilio 965. numero 8. versi. inde fit, libro quinto Schraderus in tractat. feudorum in parte sexta capitulo primo, numero 10. Hartubus Pistor in li. 2. questionum. quæst. 47. numero 13. in secunda parte & Rosenthalus in tractat. iuris feudalis capitulo. sexto conclus. 34. in littera. E. Hec repugnat quod obiectur in motu ex Schradero in dicto capitulo 1. numero, quinto, & Rosenthalo in dicto cap. 6. conclus. 33. numero 1. septimo, quod quando † secundogenitus succedit primogenito, & si est in inuestitura vocatus, renouationem petere debet, & iurare fidelitatem, quia nec parsen feudi antea habuit, nec pro parte eius feudi iurauit. Nam responderunt, Rosenthalum loqui in feudo nouo & diuiduo, sicuti ipse metuens ibidem in lit-

Consilium MCXXXIII.

62

in litera. C. dum allegat. Nicolaum Mozzium, quem non impugnat, & iam diximus, quod quando feudum † est antiquum suscepsum prole, & descendantibus, vel successoribus, necessaria non est alia renouatio inuestitura, nec alio iuramento fidelitatis. Cum potentia, & si non actu iam fuerit vasallus mediis illius pri- mi inuestiti.

Non etiam repugnat quod scripsit. Clarus in §. feu- dum q. 46. propè finem, cum dixit, quod ipse consule- ret, succedentem per ius accrescendi in portione So- cij recognoscere dominum & ab eo petere † inuesti- turam, quia respödetur, loqui aduersus receptam alio- rum opinionem, sicuti supra demonstravimus. Et ipse Clarus recte præber Consilium ad uitandam omnem controvësiam. Præterea respondet, Clarum admittere, quod in omnem casum vasallus, hoc casu excul- tur à pena caducitatis, & si inuestitura renouatio- nem non petij, ut dicemus infra.

Secundò, admisso citra veri præiudicium, quod præ-

fatus Excellentissimus Dominus Princeps Alexander teneatur patere inuestituræ renouationem dicimus, eum petijisse intra annum & mensem, quod tempus à 3 lege præstitutum est vasallo † armata militia, cap. 1. quo tempore miles vasallus. Et ibidem scribunt Iser- nia nume. 7. Baldus, & Aluar. nume. 2. Praep. num. 4. & Afflictus num. Curtius junior in tract. feudu- rum, in quarta parte principali num. 48. Iulius Clarus in §. feudum. q. 49. column. 2. versic. intellige tamen Schraderus in tract. feudorum in sexta parte capit. 2. num. 73. Quod vero Excellentissimus D. Princeps Mi- randula dicatur miles, probant. l. 1. §. miles. ff. de re mi- lita. & l. 2. C. de domest. & protec. lib. 12. quibus ad- ducti scribunt interpres nostri, priuilegia tributa mi- litibus censeri concessa etiam Principibus. Ita sane Baldus in l. præcibus nu. 30. C. de impub. & alijs subit. cum dixit, priuilegia quæ in successionibus data sunt militibus, etiam Principibus competere, & Baldum se- cuti sunt eodem in loco lason. nu. 12. & Claudius Sey- sellius nu. 7. & egregie doctissimus Zasius, cuius aucto- ritas apud Germanos maximi ponderis esse iure debet. Zasius in quam in consil. 1. nu. 36. & 38. lib. 1. qui respondit, priuilegium concessum militibus, vt liceat de hereditate inter se pacisci ex l. licet. C. de pacis, cœ- feri etiam concessum Principibus. Et cum Zasio de eadem facti specie interrogatus respondit Decius in consil. 51. nu. 3. quos & ego secutus sum in consil. 1. nu. 152. & num. 153. lib. 1. & in claris his terminis, quod 9 Princeps † vasallus alterius Principis habeat annum & mensem ad perendum renouationem inuestituræ affirmant Marinus Freccia in tract. de sub feudi lib. 3. differentia 45. & Mozzius in tract. de feudi tit. De substantia feudi, & magis in specie ad excusandum va- salum a pena caducitatis admittit Rosenthalus in tra- cta. de feudi cap. 6. conclus. 30. nu. 8. qui ad rem hanc amnino uidendum est.

Tertio, admisso citra veri præiudicium, quod Ex- cellentissimus Dominus Princeps Mirandula petere debuerit inuestitura renouationem intra annum, & diem, quemadmodum intra huiusmodi temporis 10 spaciun tenentur vasalli † homines priuati, iuxta cap. 1. in principio, quæ fuit prima, cau. benef. amittit. dicimus ipsum D. Princepem intra hoc tempus satis petijisse cum statum mortuio fratre litteras dederit. Sacra Maiestati Cæsarea, quibus significavit, fratrem feudi possessorum vita esse functum, sive paratum esse fa- cere, & præstare sua Maiestati obedientiam & fidelita- tem, ac ea omnia, ad quæ iure tenetur, quod nil aliud est, quæ inuestitura renouatione accipere, si iure suffici- pere debet. His sanè litteris, & verbis ostendit præfatus Do. Princeps, nolle se subtrahere ab obedientia, fide- liitate, & seruitio sua sacra Maiestatis; illamque nul-

To. nus Duodecimus.

la ratione & modo contentum, quæ ratio est preci- pua, qua legi laicitiæ est, vasallum in feudo succe- dentem petere intra annum, & diem, vel men- sem inuestituā renouationem; sicuti scribunt omnes in dicto capitulo primo, quo tempore miles, & in dicto cap. primo. Quæ fuit prima causa benef. amittit. Et ean- dem bonam fidem & voluntatem erga ipsam Cæsaream Maiestatem patefecit prædictus dom. Princeps, qui superstite adhuc fratre curauit præstare fidelitatis iuramentum suæ Maiestati, mediante eius procuratore Bartholelo: & licet non placuerit ipsi Maiestati recipere tunc hoc oblatum iuramentum, attamen nō inde fit, quin ex eo actu constet de bona dom. Princepi- 11 pis voluntate: Cum etiam actus nullus † ostendat a- gentis voluntatem, vt tradunt Bartolus in l. vltima, in fine, ff. de rebus eorum, Decius in consil. 17. in prin- cipio, & in consilio 176. numero secundo. & alijs com- probauit in commentarijs, de præsumptionibus lib. 4. præsump. 173. nu. 3. 1.

Quartò, admisso quoque citra veri præiudicium, præfatum Excellentissimum do. Princepem Alexander non petijisse intra annum & diem, vel mensem, inuestitura renouationem, adhuc credimus, nullam aduersus eum cauifatam esse caducitatem. Si quidem, 12 vt caducitati † locus sit, ob inuestituræ renouationem non petitam intra præstitutum à iure tempus, requiri- tur, quod vasallus ipse dolo distulerit petere, vt se, su- biectione domini directe subtraheret, sicuti probant cap. primo, §. vlt. de probiti feudi aliena. per Lotha- ibi, si vasallus non dolose, vbi Baldus nu. 1. Aluarous, numero primos. Afflictus num. 4. Aluarotus in cap. 1. in principio, numero quarto. Quo tempore miles, De- cius in consilio 144. numero sexto, Socinus junior in consilio 115. numero decimoquarto, libro secundo. Schraderus in tract. feudorum, in sexta parte capit. 2. numero 56. Rolandus in consilio 40. numero 16. li- bro tertio, qui alios refert, & Rosenthalus in tractatu de feudi, cap. 6. conclusio. 56. numero primo, vbi, nu- mero 5. dixit, se aliquoties vidisse in Camera Imperia- li iudicatum. Porrò in casu hoc nostro, præfatum do. Princepem dolo caruisse, vel ex eo primum constat, quod (vt diximus supra) statim mortuo fratre, dedit litteras sacra Cæsarea Maiestati, quibus certiorem eam fecit, vita functum esse fratrem, & se loco fratris suc- cedentem promptum paratumque esse ad præstandū obedientiam & fidelitatem ac ea omnia quæ iure præ- starre debet, & tenetur. Hic actus omnem dolum ab- fuisse abesseque a præfato Princepe ostendit. Si enim D. Princeps dolum committere voluisse, litteras non scripisset, sed mortem fratris tacuisse, & paulatim ab ea obedientia & fidelitate erga Maiestatem Cæsaream se subtraxisset. Non ergo dolus præsumitur. Et qui- 23 dem hoc maxime procedit in † Princepe, in quo dolus, nec fraus præsumitur. Cum bona fide omnia face- re credatur, vt respondit Bero. in consil. 76. nume. 71. lib. 1. & in consil. 138. nu. 10. lib. 3. quem secutus sum in Commentarijs de præsumptionibus lib. 6. præsum- ptio. 3. num. 29.

Quintò, admisso pariter citra veri præiudicium, quod præfatus Cancellerius D. Princepis non petierit renouationem inuestitura intra annum & diem vel men- sem, adhuc dicendum est, non incidisse in aliquam pè nam caducitatis. Nam ex quo priuquam hac de cau- sa, non petita scilicet inuestitura intra annum & diem, vel mensem, non fuit in ius vocatus à Cæsarea Mai- estate, requisiuit ipsius inuestitura renouationem, dici- 14 tur purgaſte moram, & quam sic purgare posse vasal- lum affirmat in specie Afflictus in cap. primo, nu. 15. in fine, quo tempore miles, qui dixit, hoc esse iustum, & rationi consentaneum. Et Afflictum secutus est So- cinus junior in consil. 115. num. 2. lib. 2. qui eiusdem

L 2 opinio-

opinoris recente iudicem. q. 166. qui dicit, hanc opinionem esse quam, & quod non indicatum fuit in illo consilio Gratia nopolitano. sicut affirmant Gratus in consil. 49. numero 23. libro primo. Siluanus in Tract. de recognitione feudi q. 27. versi. quarto mili placet. Et Iulius Clarus in §. feudi q. 49. versi. Sed nūquid vasallus, qui dixit, hanc opinionem esse aequiorem, & quod vasallus ex quacumque causa admitti debet ad purgandum hanc moram. Hos retuli, & secutus sum in consilio 467. numero 7. versi. quarto admissio libro quinto. Et prædictis, nunc accedunt Schraderus in tractat. feudorum in sexta parte numero 12. qui dixit, quod cum hic cursus temporis legalis, sicut & alia qualibet interpellatio, non euestigio, sed cum aliquo spacio temporis moderato, uasallum in moram constitutat, ut post alios scribit Iason in leg. si ex legis numero 6. de verbis obligat. si vasallus elapsu temporis legitimo intra hoc modicum & moderatum tempus pro iudicis arbitrio petierit & inestituram, perinde est, ac si intra tempus legitimum inestituram petisset. His accedit Rosenthallus in tract. de feudis cap. 6. conclusione. 59. nu. 1. & ibidem in littera. B. vbi referunt quod & ego scripti in lib. 2. de arbitriarijs iudicium casu. 7. nu. 8. & 9.

Sexto & ultimo, admisso etiam circa veri prædictum quod prædictus Excellētissimus Dom. Princeps, non potuerit nec possit purgare moram. Nihilominus adhuc dicendum est, locum non esse alicui pāne cedutatis, quando quidem Sacra Cæsarea Mæstas, sicuti est supremosumnum Princeps in temporalibus & prophanijs, ut post alios tradit Restaurus in Tract. Imperatore. quāst. 5. ita etiam est omnium hominū huius sæculi munificus & liberalis l. Imperialis. C. de nuptijs, & tradit post alios Restaurus, in dicto tractat. de Imperatore. q. 104. numero sexto, & idem de Rege scribit in terminis nostris Rosenthallus, quā in sua referat. Porro Princeps munificus & liberalis, vti non debet hac tempore circumuentione, & ob eam feudum vasallo afferre, præsertim quando non constat, vasallum ipsum per contemptum ipsius Principis neglexisse petere ipsius inestituræ renouationem. Ita sanè egregie tradunt in capit. primo numero secundo versi. In Regno Scicilia, quo tempore miles, & ibidem Martinus Laudens & Pta positus, Afflitus in capit. primo numero 16. de prohib. feudi aliena, per lotha. Iason in consilio 64. numero quarto, versi. Sed hoc non obstante libro tertio, & Rolandus in consil. 64. ad fine libro quarto. Nos retulit & secutus est Schraderus in tracta. feudorum in sexta parte capit. 2. numero 58. Quibus accedunt idem Iason in consil. 117. col. pen. Sed hoc non obstante libro 4. Afflitus in decil. 265. numero 91. Socinus lunior in consil. 115. numero 15. lib. 2. Crauet. lib. consil. 29. in fine. Rolandus in consil. 62. in fine lib. 2. & in consil. vltimo nu. 158. lib. 4. Ego ipse in consil. 467. nu. 12. lib. 5. & Rosenthallus in tract. de feudi cap. sexto, conclus. 62. in fine, qui alias non nullus refert.

S V M M A R I V M.

- 1 Mulierem, quem anticipat, ante quam nubaret, pensionem à conductore accepit, teneri eam restituere viro.
- 2 Vxorem teneri statim restituere virō pensionem receptam.
- 3 Venditorem emptori scienti onus, dici vendidisse solum ius quod habet.
- 4 Mariti heredes posse repetere ab vxore solutiones anticipatæ exactas.
- 5 Maritum posse conductorem expellere.
- 6 Canonicum teneri restituere successori pensiones futurorum annorum exactas à conductore.

- 7 Vxorem non teneri exacta anticipatæ restituere, cum prius maritum certiore fecit.
- 8 Dotem datam presumi eis nudo & forma, qua reperiatur tempore contracti matrimonij.
- 9 Ignorantiam presumi in facto alieno.
- 10 Ignorantiam facti alieni posse probari iuramento.
- 11 Venditorem teneri certiore facere ritu & qualitatibus.
- 12 l. qui cum alio. ff. de reg. iur. declarata.
- 13 Emptorem non teneri indagare de rei qualitate.
- 14 Dolum vendoris, vxoris, & simili præponderare culpe & negligentis emptoris, & mariti in non perirendo ritu.
- 15 Venditorem presumi esse in dolo, si faciat bona esse fealdia . 16.
- 16 Obscuritatem sermonis arguere dolum.
- 17 Dolum argui ex sermonis obscuritate.
- 18 Venditorem non satis esse generali sermone monere emptorem rituorum.
- 19 Bonorum appellatione venire fructus.
- 20 Alienatione bonorum prohibita, fructus alienari non posse.
- 21 Bona dici à beando.
- 22 Fructus eiusdem esse naturæ cuius bona.
- 23 l. vlt. §. penult. ff. de acquir. reis. declarata.
- 24 Fructus angere dolum.
- Dotem augeri fructibus.
- Legatis bonis, legatos & fructus.
- Bonis obligatis, obligari fructus.
- Impensas utiles deberi socero ab uxore filij.
- Impeniarum magnarum factarum in fundo dotali marito dari repetitionem, vel in litibus. 29.
- Interesse pecuniarum impensarum in fundo dotali, ex quo vberiores fructus percipiuntur marito deberi. Marito per vxorem deberi interesse pecuniarum expensarum in prædijs dotalibus ex quibus propriea exent fructus vberiores quam antea.

Initium à Domino.

C O N S I L I V M M C C X X I I I I .

Debitatio est egregia an pecunia a D. Iulia ante contractum matrimonij anticipatæ recepta Morono bonorum conductore compensanda cum mercede trium futuron annorum, an in quā hæc pecunia soluto in simonyo præstari, & restituere debat sacerdo. D. Iulia, qui ipsi Morono illos compensat. Et quidem sine magna controuersia dicendum est, præstanda, & restituendam esse. Sic sanè in specie affirmavit Bar. in l. diuortio. in fine principij, post glo. ibi. Script Bart. quod si & mulier anticipatæ accepit à conductore bonorum mercedem vnius anni, & deinde nupsit viro, qui post aliquot mēs decessit, heredes mariti possunt repetere ab ipsa muliere partem illius mercedis pro eo tempore, quo maritus sustinuit onera matrimonij. Bartolum, secuti sunt Baldus, & Castrensis ibidem nu. 4. & in fine. Roman. nu. 34. qui tribus probat argumentis, Alex. n. 40. Iason. nu. 46. & Iuinus nu. 1. Claudius de Sextellio in fine Vincentius Herculanus col. pen. Campagus in tract. de dote, in secunda parte. q. 21. vbi in fine scriptum reliquit, quod opinio hæc Bart. feruaretur in practica, & Petrus Barbosa in eadem l. diuortio. in prin. nu. 23. qui prædictos commemorat, & inquit, horum omnium mentem esse, ut propter anticipatam solutionem debeat vxor satisfacere marito, sed tātum præfatos dubitare de tempore, quo fieri debet satisfactio. Et subiungit Barbosa, uerius videri, pensionem & receptam statim restituendam esse per vxorem marito, ad quem pertinebat, sicuti affirmarunt Bar.

Barbolus & alii supra relati. Et inquit Barbosa, probari responso Pauli in l. filio fam. §. vltimo. ff. folu. maritimo. & alijs argumentis ab eo consideratis, quæ non refero, cum facile apud eum legi possint. Et his constat, non obesse opinionem Comensis in dicta l. diuortio. in princip. numero 17. in fine relati in motu, cū quo etiam sentit Imola ibidem numero 25. dum distinxit, quod aut maritus sciuit, aut ignorauit, mulierem accepisse à conductore anticipatam pensionem.

Non obstant nunc tria, quæ pro Domina Iulia obijciuntur.

Primò quidem adducitur, quod ipsa D. Iulia dedit in dotem bona sua his verbis. Nominatiue omnes, & quæunque eius possessiones, ac omnes, & singulas terras, &c. & omnes, & quoscunque fructus &c. Item & omnia alia, & singula iura, credita, &c. Quæunque facta, prouentus, & obuentiones, & cætera omnia alia, & singula credita, & alia quæunque singula singulis, respectiue, & debite referendo; ita & taliter quod omnia, & quæunque iura, & actiones, quæ in prædictis bonis, & iuribus, & alijs in dote traditis, vt supra, cum omnibus pertinentijs, iuribus, ac oneribus tam actiuis, quām passiuis ipsiis incumbentiibus. Et ijs modo, & forma, prout de præsenti per eam tenentur, & possidentur &c. & talia qualia erant, & esse reperiuntur ipsa omnia bona &c. His sanè verbis constat dicitur, dominam Iuliam dedisse in dotem solummodo ius sibi competens tempore confecti huius instrumenti dotalis sicuti etiā dicimus in alijs contractibus oneiros, vt in venditione, in qua venditor & dicitur vendere solum ius, quod haberet in re, quando vendit emptori scienti, venditorem non habere integrum ius, vt tradunt omnes in l. si domus. §. vlt. ff. de leg. primo. Et hac ratione, & simili vtitur in specie Claudius Sextellius in dicta l. diuortio. in princip. numero 35. versi. tamen sustinendo. Atqui nostro in casu. D. Iulia tempore confecti instrumenti dotalis non habebat integrum ius exigendi facta, & pensiones à Morono conductore, sed aliquam partem tantum: cum iam aliam partem receperit, & consumpsisset. Ergo dicitur D. Iulia dicitur dedisse in dotem solummodo prædia cum fructibus, seu pensionibus exigendis ab ipso conductore, non autem cum iam exactis.

Respondeatur primò huic obiectiōnī in eodem instrumento dotali conuentum fuisse, quod omnes contractus, et distraetus iam facti ab ipsa D. Iulia, postquam pronunciata fuit maior, essent rati, & firmi: modo facti non fuisse super bonis in dotem datis &c. Porro contractus ab ipsa do. Iulia factus cum Morono conductore, dum accepit pensiones anticipatas, dicitur super bonis confectis, vt demonstrabimur infra in resolutione ad secundam obiectiōnem, ex quo sequitur, quod si bona data sunt in dotem talia qualia sunt, dicuntur tradita absque illo contractu, & obligatione facta super his bonis, & consequenter cœlentur ipsa bona tradita in dotem, secundum dispositionem legis, quæ est, quod soluto matrimonio morte mariti, & repente de tem ipsa muliere, heredibus mariti restituatur tantum, quantum mulier ipsa ante contractum matrimonium receperat ex anticipata solutione pensionum, vt diximus supra.

Respondeatur secundo, D. Iuliam per prædicta verba transtulisse in maritum, eiisque fœderum, ius recuperandi à se ipso facta, seu pensiones, & mercedes ab ea receptas à Morono conductore, cuius loco ipsa esse voluit. Hoc affirmant Bartolus, & alii supra relati; dum scribunt, mulierem & reciprocam anticipatas has pensiones, teneri eam restituere, & mariti heredes posse ab ea repetere. Nam quemadmodū maritus potius sit ab ipso conductore exigere, vel ipsius conductore à te conducta expellere, vt tradunt Alex. in ead. l.

Tomus Duodecimus.